

КРИТИКА І БІБЛІОГРАФІЯ

Т. Колесник,

професор кафедри математичного аналізу та диференціальних рівнянь
Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова,
академік Академії наук вищої освіти України

ВІДНОВЛЕННЯ І СТАНОВЛЕННЯ ТЕХНОПАРКІВ І ТЕХНОПОЛІСІВ: ВАГОМИЙ ВНЕСОК В ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ

РЕЦЕНЗІЯ¹

При сучасному стані наукових знань та високих технологій розвиток економіки значною мірою визначається рівнем розвитку та ефективності інноваційних процесів в господарстві країни. Передові технології, запропоновані у виробництво, повинні забезпечувати випуск конкурентоспроможної на зовнішньому ринку високотехнологічної продукції, сприяти підвищенню якості та здешевленню продукції на внутрішньому ринку.

У рецензованій монографії запропоновано методологічно-правове забезпечення господарювання в умовах інноваційного вибору України, а також спеціальний режим діяльності інноваційних структур та правове супроводження спеціального режиму господарювання технологічних парків.

Монографія складається зі вступу, 5 розділів, висновків, післямови та списку використаних джерел.

У вступі з'ясовується актуальність розглядуваної проблеми.

У розділі 1 «Методологічні засади правового забезпечення господарювання в контексті інноваційного вибору України» автор вважає, що системний підхід повинен стати методологічною

основою господарювання та державної інноваційної політики, яка виступає як засіб підтримки інноваційного процесу, в тому числі й її правової складової. У такому разі ключовим завданням інноваційної політики стає розгортання національної інноваційної системи, яка фактично відсутня в Україні, тобто створення і вдосконалення всіх ланок механізму забезпечення впровадження у господарську діяльність нашої держави наукових розробок і нових технологій.

Розділ 2 «Спеціальний режим діяльності інноваційних структур у контексті статусу технопарків» присвячений аналізу нормативно-правових актів з інноваційної діяльності. Автором встановлено відсутність будь-якої спеціальної законодавчо-нормативної бази щодо діяльності технополісів в країні. Підкреслюється, що очевидно є необхідність опрацювання на законодавчому рівні механізму створення технополісів та встановлення для них спеціального режиму господарювання. Новим типом діючої інноваційної структури мають стати наукові парки, діяльність яких тільки розпочинається, але швидко розповсюджується на провідні університети країни. На під-

¹Рецензія на монографію: Василенко М.Д. Спеціальні господарсько-правові режими технопарків і технополісів: досвід України та зарубіжних країн / М.Д. Василенко. – Одеса : Сименс-принт, 2012. – 244 с.

ставі дослідження інноваційної культури в контексті українського інноваційного законодавства зроблено висновок про необхідність розробки програми кадрового забезпечення інноваційної діяльності.

У розділі 3 «Господарсько-правове забезпечення спеціального режиму технопарків» мова йде про основні повноваження та функції центральних органів виконавчої діяльності щодо технологічних парків. На підставі аналізу застосування методів фінансової підтримки технопарків в Україні визначено, що для реформування системи фінансового забезпечення їх діяльності доцільно активно застосовувати непрямі методи державного фінансового стимулювання, що дасть можливість в умовах дефіциту фінансових ресурсів підвищити ефективність їх використання. Це передбачає запровадження податкових та митних пільг, спрямованих на стимулювання фінансування інноваційної діяльності. Доречно запровадити інші дієві механізми підтримки, такі, як достатні субсидії та пільгові позики, а також залучення небанківських фінансових установ та іноземних інвесторів до процесу фінансового забезпечення технопарків на умовах державно-приватного партнерства.

У розділі 4 «Господарсько-правове регулювання діяльності технологічних парків і технополісів у зарубіжних країнах на прикладі ЄС та інших держав» автор досліджує результати правового регулювання галузі інноваційної діяльності в ЄС з точки зору розвитку технологічних і наукових парків. Система державної підтримки інноваційної діяльності в ЄС має свою правову основу і в основному здійснюється в рамках національного регулювання. Держава підтримує діяльність технопарків шляхом непрямого державного

фінансування, яке здійснюється через систему податкових пільг, прискореної амортизації, митних процедур, кредитних пільг тощо. Автор приходить до висновку, що для підвищення інноваційного клімату України слід кардинально змінити організаційно-правову архітектуру підприємств і структуру видів економічної діяльності на користь галузей матеріального виробництва і великих форм організації діяльності.

У розділі 5 «Потенціал використання спеціальних господарсько-правових режимів інноваційної діяльності задля подолання глобальної світової кризи» зазначено, що за чинним законодавством України для здійснення інноваційної діяльності не встановлений в цілому спеціальний режим господарювання, який би мав стимулююче спрямування. Автор вважає, що розвиток України як інноваційної держави потребує впровадження економічних механізмів і важелів стимулювання вітчизняної інноваційної діяльності, закладених у нормативно-правові акти, що регламентують інноваційну діяльність, в яких мають бути зафіксовані фундаментальні принципи організації інноваційної та науково-технологічної сфер та визначено основні елементи їхньої інфраструктури та функції.

Автор монографії провів важливі дослідження з проблеми розробки та вдосконалення господарсько-правових основ технологічних парків і технополісів та їх спеціального режиму функціонування. Результати цього дослідження є вагомим внеском у юридичну та економічну науку. Основні науково-практичні результати дослідження згруповано за аспектами, які відкривають можливості їх впровадження в теорію і практику.

